

selve det den almindelige Invaliddefond vedkommende Forsørgelsesvesen, er en Forandring i det Bestaaende, hvorpaa man særdeles vel kan gaa ind, da Anvendelsen af Loven om Pensioneringer hverken behøver eller just særlig godt egner sig til at varetages af en af flere Medlemmer sammensat Bestyrelse. Men naar det — i Betragtning af den i Udkastets § 25 optagne Bestemmelse om, at den administrerende Direktørs Kontorholdsgodtgørelse bestemmes ved Finantsloven — synes at være Meningen, at det den nuværende Bestyrelse underlagte Kontor, hvis Personales Lønningsforhold ere bestemte i Lønningsloven af 2den Juli 1870, alene skulde benyttes ved Behandlingen af de egentlige Pensioneringsager, maa man betragte en saadan Ordning som aldeles uhenfigtsmæssig. Det maa nemlig erindres, at enhver Invalid og enhver Invalids eller Faldens Enke foruden den egentlige Forsørgelse faar et aarligt Beløb, der beregnes efter Pensionsloven og udredes af Statskassen, ja at endog saa Enker efter Faldne ifølge nærværende Lovforslags § 13, der i saa Henseende ganske stemmer med Udvalgets Udkast, tilbørlig faa selve Forsørgelsen bestemt, som om den var Pension, og det vil da vistnok erkjendes, at en fuldstændig Afskillelse af Pensions- og Forsørgelsesvesenet ved Henlæggelse under forskjellige Myndigheder hver med sit Forretningspersonale og uden anden indbyrdes Forbindelse, end at de begge hver for sig forterede under Finantsministeriet, ikke blot vilde blive uforholdsmæssig kostbar, men ogsaa medføre mange og alvorlige Ulemper. Den Arbeidsforsørgelse, der som ovenfor bemærket allerede vil medføres ved nærværende Lovforslags med Udvalgsudkastet stemmende § 21, vil ved en Afskillelse i Bestyrelsen som den her omhandlede stige i en særdeles betydelig Grad, idet — hvad Invalidder samt Faldnes og Invaliders Enker angaar — alt Arbejde ved Bogføring, Anvisning og Udbetaling netop ligesom vilde fordeles i Sammenligning med den nuværende Ordning, idet det ved disse Forretninger selvsølgelig alene er Personernes og Summernes Antal, og ikke disses Størrelse, der betinger Arbejdets Omfang. Det under den nuværende Bestyrelse etablerede Kontor vilde ved en fuldstændig Adsondring af det egentlige Forsørgelsesvesen og dets Besørgelse af et andet Personale ikke kunne taale nogenformodt Indskrænkning, da det maatte udføre ganske det samme Arbejde som hidtil med Undtagelse af hvad der vedkom selve den almindelige Fonds Bestyrelse samt den overordentlige Invalidforsørgelse, medens denne Arbeidsbesparelse vilde i det Mindste opveies ved den meget levende Udvælgelse af skriftlige Forespørgsler og Meddelelser, som vilde blive den uundgaelige Følge af, at flere Tusinde Individuer oppebar Understøttelser, hvoraf enhver delvis henhørte under to forskellige Myndigheder. Hertil kommer endnu, at den ene Myndigheds Virksomhed i visse Henseender vilde være betinget af, at den anden Myndighed først

havde taget og meddelt en vis Beslutning; saaledes maatte f. Ex. den Paagældende, naar Tjenestetiden var under 20 Aar, først af Bestyrelsen for Forsørgelsesvesenet være erkjendt for Invalid, førend Bestyrelsen af Pensionsvesenet kunde tage Beslutning om den ham ifølge Tjenestetid og Tjenestegrad tilkommende Understøttelse, idet denne vilde være betinget af hans Egenstaaelse af forsørgelsesberettiget Invalid. Det turde allerede efter det her blot antydningssvis Anførte være indlysende, at ved saadanne Leiligheder, hvor Organisationens Henfigtsmæssighed netop skulde staa sin Prøve, saafom naar der som under Krigen i 1864 blev Spørgsmaal om i saa Maaneder at fastsette og anvise Forsørgelser til 12 à 1300 Invalidder og 7 à 800 Enker efter Faldne, vilde en Ordning som den her omtalte vise sig aldeles utilfredsstillende, idet den navnlig vilde umuliggjøre Opfyldelsen af det billige Krav paa hurtig Afgjørelse og Anvisning af den Forsørgelse, Enhver var berettiget til. Betingelsen for, at Finantsministeriet kan slutte sig til Forslaget om, at den af en administrerende Direktør og to Medlemmer sammensatte Bestyrelses Virksomhed indskrænkes til det den almindelige Invaliddefond vedkommende Forsørgelsesvesen, er derfor, at Forholdet ordnes saaledes, at ved Siden heraf Ledelsen af hele Pensionsvesenet henlægges under den nævnte administrerende Direktør alene, som da vilde indtage en Tjenestestilling til Finantsministeriet, der vilde svare til en Departementssjefs, og at det nu tilstedeværende, i Lønningsloven af 2den Juli 1870 omhandlede Kontorpersonale som en Helhed bliver ham underlagt i begge hans nævnte Egenstaaelser, og altsaa beholder ganske samme Forretningsomraade som nu. Da man i § 22 har foreslaaet, at foruden Dagpenge og Befordringsudgifter (som alene vilde vedkomme Invalidforsørgelsesvesenet) kun Løgens Lønning skal udredes af den almindelige Invaliddefond, ligger deri, at Kontorpersonaleets Lønning og Udgifterne til Kontorforordninger foreslaas afholdte af Statskassen. Efter Indholdet af dette Lovforslags § 21 er det iøvrigt uden praktisk Betydning, hvorledes Administrationsudgifterne fordeles.

At den omhandlede Bestyrelse sammensættes af en administrerende Direktør og to Medlemmer, der vælges henholdsvis af Hærens og Søværnets tjenestegjørende eller forhenværende Personale, samt at Løgen ikke som nu har Sæde og Stemme i Bestyrelsen, men kun er demes Konsulent, ere Bestemmelser, hvoriil man ganske har kunnet slutte sig. Men derimod har man ikke kunnet gaa ind paa, at de to Medlemmer skulde udnævnes henholdsvis af Krigsministeren og Marineministeren; thi naar Finantsministeren skal have Ansvar for Bestyrelsens Virksomhed, kan Medlemmernes Ansættelse ikke ske paa andre Ministres Ansvar. Vigtigheden af det Bestyrelsen betroede Sværv og den-